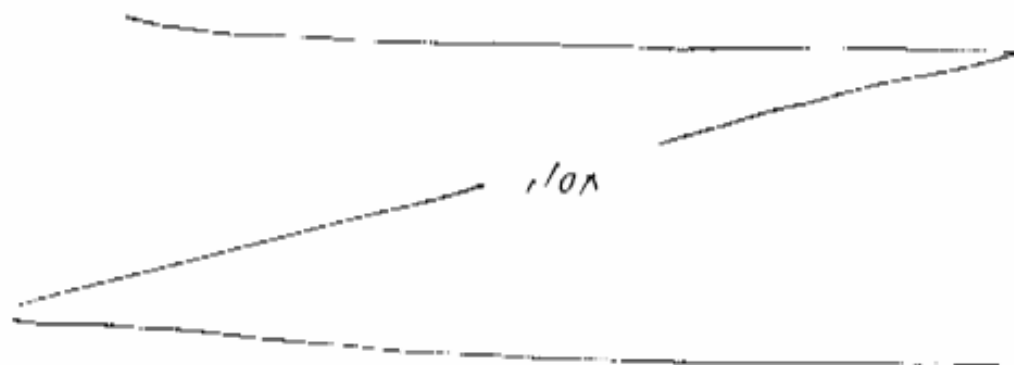

2.7.54, יום ו'

איסר בא אצלי להביע דעתו על המצב המדיני. אמריקא נבדנו. יזיינו
הערבים, לא רק עיראקן הצעת המים ואחד עשרה הסעיפים הם רק פרטים של כלל
גדול - הליכה עם הערבים נבדנו. דאח סח קשו בבוטמלה. המסקנה? כאן הוא
מתחבט. יש להלחם נגד האדמיניסטרציה, אבל העיקר - עלי לשוב (אבב - הוא
מספר שיהודי רומניה חוהים למח חלכתי. ברוסיה כטוחים ש"חובלית" לשדח-
בוקר).

אמרתי לו - לא אשוב לוויכוח זה. המצב המדיני כפי שהוא מתאר לי
ברור לי מזמן, אם כי איני מפחד כל כך מהערבים. לא נשנה את העולם -
יוכל נוכל לשנות עצמנו. אמריקא רוצה למעשה מנדט על ישראל (כלי נוסח
מדיני זה), ויש יהודים בארץ שרוצים אף הם בכך, כי אינם רוצים בשלטון
יהודי (סוקן ועוד). אבל אנחנו לא בוטמלה. הצבא נאמן. המסערה נאמנה,
ויש להקים גם בעם כוח מוטרי רב, דאח אין לעשות במטמלה.